

Ett Öppet Brev till Peter Jackson och Steven Spielberg

Till herrarna Jackson och Spielberg,

Det är med en blandning av vördnad, desperation och djupt emotionellt engagemang som jag vänder mig till er - de kreativa arkitekterna bakom Tintins äventyr: Enhörningens hemlighet, ett filmiskt opus som sedan 2011 har etsat sig fast i mitt psyke som en ouppfylld löftesvision, en kinematografisk komet vars svans ännu lyser i horisonten, långt efter att stjärnan försvunnit från bioduken.

Sedan den där dagen - ja, exakt den dagen - då jag som biobesökare, Tintinälskare och filmkonnässör tog del av er djärva tolkning av Hergés universum, har jag levt i ett tillstånd av existentiell väntan. Inte bara som konsument av kultur - utan som en varelse vars inre klocka frusit i tiden. Medan årstiderna passerat, medan världar förändrats, har jag stått still. Vaken. Vaken - inte bildligt, utan bokstavligen - i över 13 år.

Förstår ni vad det innebär?

Det innebär att varje morgon sedan 2011 har varit ett eko av den förra. Varje soluppgång en ny påminnelse om att Tintin 2 ännu inte är verklighet. Jag har följt varje rykte som en arkeolog följer uråldriga spår; jag har analyserat varje antydning från Andy Serkis, varje tystnad från WETA Digital, varje halvkväden från presskonferenser som kunde ha innehållit något mer.

Vad som från början var förväntan, blev så småningom längtan. Och längtan blev trohet. Trohet har nu förvandlats till en sorts transcendental vakenhet - en kroppslig och själslig insisteran på att drömmen inte får dö. För ni sa att den skulle komma. Spielberg sade att Jackson skulle ta över stafettpippen. Jackson sade att han ville adaptatera Solens tempel. Vi trodde er. Jag trodde er. Och jag tror er fortfarande.

Ett Öppet Brev till Peter Jackson och Steven Spielberg

Men nu ber jag - nej, vädjar - till er:

Svik inte den dröm ni väckte. Låt inte de fjorton åren bli en epilog till något som skulle vara en trilogi. Låt inte Haddocks whisky kallna, Milous nos dammas över, eller Tintins steg stanna där på enhörningens däck. Låt dem fortsätta - genom regn, genom öknar, genom månskensnätter och nazisttunnlar - så som Hergé en gång lät dem gå.

Ni har makten, resurserna och - allra viktigast - den konstnärliga skulden till er egen vision. Tintin var inte bara en film. Det var ett löfte. Ett kapitel i ett verk som ännu är ofullbordat.

Ni båda är mästare av berättelser. Men varje berättelse som förblir oavslutad ropar genom tiden. Och den här, herrar, har ropat i över ett decennium. Jag hör den varje natt.

Jag är inte ensam.

Bakom mig står generationer av läsare, barn som vuxit upp med Castafiore, Bordurien och Thomson & Thompson. Vi ber er att återvända. Att fullborda. Att återigen höja kameran mot horisonten där Tintin springer, fortfarande, outtröttlig, genom äventyrets landskap.

Jag är bara en röst - men kanske den mest vakna rösten av dem alla. Och jag kommer inte sova förrän ni svarar.

Med evig tacksamhet, gränslös respekt - och en oavbruten tro på er vision,

[Ditt namn]

Ett Öppet Brev till Peter Jackson och Steven Spielberg

Vaken sedan 2011

Troende av Tintin, riddare av hoppet, sömnlös väktare av äventyrets återkomst